

Львівська
Педагогічна
Спільнота

МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**НОВЕ ТА ТРАДИЦІЙНЕ
У ДОСЛІДЖЕННЯХ СУЧАСНИХ
ПРЕДСТАВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНИХ
ТА ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК**

23–24 березня 2018 р.

Львів

Кисельова І. І. ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ОРІЄНТОВАНОМУ СПІЛКУВАННЮ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ СТУДЕНТІВ МАГІСТРАТУРИ НЕПРОФІЛЬНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ В СУЧАНИХ УМОВАХ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ	72
Лазаренко Т. В. ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ З НАВЧАННЯ СЛУХАННЯ І ГОВОРІННЯ НА ІНОЗЕМНІЙ МОВІ.....	75
Мажара А. В. РОЛЬ НАЧЕРКУ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	79
Мельничук С. Ю. НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ВПРОВАДЖЕННЯ НАВЧАЛЬНИХ ТРЕНІНГІВ У ПРОЦЕС ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН	82
Микуліна А. К. КЕРУВАННЯ ВИКЛАДАЧЕМ САМОСТІЙНОЮ РОБОТОЮ СТУДЕНТІВ	85
Пешкова О. Ю. ФІТНЕС-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ПОКРАЩЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОГО СТАНУ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ	89
Попова Г. С. ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ В КОЛЕДЖІ.....	91
Попова Г. С. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ КОЛЕДЖУ РОЗВ'ЯЗУВАННЮ ЗАДАЧ ПРАКТИЧНОГО ЗМІСТУ З ТЕМИ «ІНТЕГРАЛЬНЕ ЧИСЛЕННЯ ФУНКЦІЇ ОДНІЄЇ ЗМІННОЇ»	94
Самойленко Т. І. СУЧАСНИЙ ПІДХІД ДО ВИКЛАДАННЯ ІСТОРІЇ У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	97
Столярчук Л. Б. ВИКОРИСТАННЯ КЕЙС-МЕТОДУ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ЮРИСТІВ В УНІВЕРСИТЕТАХ КАНАДИ.....	100

Кисельова І. І.
старший викладач кафедри англійської мови
факультету права і міжнародних відносин
Київський університет імені Бориса Грінченка
м. Київ, Україна

**ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ОРІЄНТОВАНОМУ
СПІЛКУВАННЮ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ СТУДЕНТІВ
МАГІСТРАТУРИ НЕПРОФІЛЬНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ
В СУЧАСНИХ УМОВАХ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ**

Соціально-економічні та політичні зміни, що відбуваються в суспільстві в даний час, пред'являють системі вищої професійної освіти якісно нові вимоги до рівня підготовки фахівців. Україна чітко визначила орієнтир на входження в освітній науковий простір Європи, здійснює модернізацію освітньої діяльності в контексті європейських вимог. Однією з передумов входження України до єдиної Європейської зони вищої освіти є реалізація системою вищої освіти України ідей Болонського процесу. В таких умовах зміст і технології вузівської освіти повинні бути орієнтовані на визначення та формування сукупності спеціальних знань, умінь і навичок, практичне застосування яких могло б забезпечити випускникові успішну реалізацію його професійних функцій. В результаті сформованих реалій суспільства існує потреба у фахівцях, які володіють іноземною мовою на достатньому рівні. У відповідності з таким соціальним запитом змінюється і розуміння кінцевого результату навчання іноземної мови студентів немовних спеціальностей. Якщо раніше вважалося, що фахівцем треба бути тільки у сфері своєї професійної діяльності, то тепер треба вміти володіти іноземною мовою як засобом повсякденного і ділового спілкування в рамках професійної діяльності. Розширення політичних, культурних та економічних зв'язків між Україною та іншими державами, можливість здійснення безпосередніх міжнародних контактів із носіями мови викликає інтерес у студентів до вивчення іноземних мов, сприяє засвоєнню мовного матеріалу, необхідного для спілкування під час поїздок за кордон з різноманітними професійними цілями, і вдосконаленню іншомовних умінь і навичок. Відтак, питання підготовки фахівців набуває особливого значення. Особливо це стосується студентів магістратури, які трохи згодом будуть випускниками ВУЗу, а дехто вже працює в тій чи іншій галузі. Зміна характеру попиту іноземної мови призвело до зміни вимог до лінгвістичної освіти в немовному вузі. В останні роки перед вищою школою ставиться завдання не тільки навчання читання і розумінню літератури за фахом, а також усному спілкуванню іноземною мовою. Таким чином, іншомовне професійно-орієнтоване спілкування набуває все більшої ціннісної значимості для студентів університету. Отже, нашим завданням є створити такі умови навчання, щоб студенти могли грамотного

використання іноземну мову в реальному житті не тільки для повсякденного, але й для ділового, професійного спілкування.

Діяльнісний підхід до процесу навчання, аналіз сучасних технологій навчання іноземної мови зумовив вибір оптимальної технології навчання – імітаційно-моделюючої. В рамках даної технології здійснюється моделювання реальних ситуацій професійного спілкування, навчальні заняття наближаються до умов професійної діяльності майбутніх фахівців, відтворюються реальні професійні фрагменти виробництва і міжособистісні відносини зайнятих у ньому людей [1]. Таким чином, студенту задаються контури та контексти його майбутньої професійної праці.

Особливості професійної підготовки спеціалістів з вищою освітою розкриті у працях С. Архангельського, В. Галузинського, О. Глузмана, О. Грیشної, Т. Десятова, Н. Кузьміної, І. Лернера, С. Маринчак, Н. Ничкало та інших. Процес професійної творчості був предметом наукового аналізу вчених і практиків: В. Андрєєва, О. Виговської, Н. Кінчука та інших. Результати наукових досліджень, які присвячені загальним питанням готовності особистості до професійної діяльності, представлені у роботах А. Вербицького, А. Ганюшкіна, Н. Кузьміної, Н. Левітова, В. Сластьоніна, Н. Талізної та інших. У багатьох психолого-педагогічних дослідженнях звертається увага на загальні педагогічні засади професійної підготовки особистості (І. Зязон, В. Сластьонін та ін.), окремі напрями підготовки майбутніх фахівців (С. Батишев, В. Ковальов, М. Махмутов, та ін.).

В наш час існує багато розробок, пов'язаних з проблемою навчання іноземних мов у вищій професійній школі, які характеризуються різноманіттям чинних концепцій, підходів і методів [5, с. 3]. Але, як показали дослідження, все більше надається перевага комунікативному підходу до організації процесу навчання іноземних мов у вищих навчальних закладах.

Комунікативний підхід передбачає таку організацію навчально-пізнавальної діяльності, за якої ті, хто навчається, є постійно залученими до спілкування іноземною мовою, а також сприяє вирішенню завдань формування у майбутніх фахівців навичок іншомовного спілкування та розвитку комунікативних здібностей [3]. Отже, комунікативний підхід 1) забезпечує систематичне оволодіння майбутніми спеціалістами як функціональним так і структурним аспектами мови; 2) орієнтує на те, щоб навчання відбувалося в різних видах мовленнєвої діяльності; 3) передбачає формування іншомовної комунікативної компетенції.

Оволодіння засобами спілкування та уміннями аудіювання, читання, говоріння і письма спрямоване на їх практичне використання, а отже і навчальна діяльність організується для вирішення комунікативних завдань, максимально наближених до реального спілкування, тобто здійснюється в умовах, що моделюють спілкування. Процес навчання не може повністю співпадати з процесом комунікації в реальному житті. Саме тому мова іде лише про максимальне зближення процесу навчання і реального спілкування [2]. Студенти повинні оволодіти комунікативними навичками та уміннями їх використання у спілкуванні. Під час спілкування комуніканти виступають як носії певних соціальних стосунків, які виникають у тій чи іншій сфері

діяльності і реалізуються у комунікативних ситуаціях. Формування комунікативних навичок та умінь можливе лише за умови створення типових ситуацій реального спілкування, які виникають у різних сферах життя і стосуються різних тем, у навчальному процесі.

Мовленнєва дія неможлива поза ситуацією спілкування, тому викладач на занятті повинен створити певну ситуацію спілкування, або комунікативно-мовленнєву ситуацію. За визначенням В.Л. Скалкіна, «комунікативно-мовленнєва ситуація – це динамічна система взаємодіючих факторів, які залучають людину до мовленнєвого спілкування і визначають її поведінку в межах одного акту спілкування [4, с. 76].

Важливим компонентом змісту мовленнєвої діяльності є умови, в яких вона протікає. Для цього викладачу варто створювати ситуації, які б стимулювали спілкування. Навчальна ситуація дозволяє, по-перше, при ознайомленні з новим мовним матеріалом продемонструвати де, коли, для чого можна використовувати навчальний матеріал. По-друге, навчально-мовна ситуація дозволяє забезпечити участь кожного студента в слуханні і використанні опрацьованого матеріалу у висловлюванні при виконанні вправ.

В умовах професійного навчання підбір мовленнєвих вправ і завдань передбачає виконання дій у навчальних ситуаціях, які моделюють реальні мовленнєві умови спілкування. Ці вправи мають бути комунікативно і професійно спрямованими й вмотивованими. Важливими є також вправи, які створюють ситуації мовлення, адекватні умовам майбутньої діяльності студентів – бесіда, дискусія з приводу інформації прочитаної або почутої на іноземній мові, аналіз ситуацій; виконання студентами творчих завдань. Так для студентів магістратури спеціальності «Фізичне виховання» на розгляд пропонуються ситуації, пов'язані зі специфікою взаємовідносин у системах «тренер-спортсмен», «спортсмен-спортсмен», «тренер-тренер». Крім того, студенти цієї спеціальності проходили педагогічну практику в школах. Тому прикладом завдань може бути: анотування педагогічних текстів, оцінка їх змісту, постановка питань, виконання завдань на педагогічній практиці (наприклад, провести бесіду за педагогічною тематикою, проаналізувати урок фізичної культури зробити короткий звіт про це на іноземній мові).

Найбільш ефективним засобом розвитку мислення майбутніх фахівців є постановка завдань, що включають актуальні для студентів ситуації з їх реального педагогічного досвіду, набутого в ході педагогічної практики та інших сферах. Такий підхід у навчанні забезпечує імітацію елементів професійної діяльності, її типових і істотних рис. Застосування цих завдань на заняттях іноземної мови

- дає можливість формувати навички та вміння спілкування;
- розвиває звичку взаємоконтролю;
- сприяє реальній, особистісно значимій підготовці студентів до майбутньої професійної діяльності;
- дає можливість студенту більше і частіше висловлювати власні думки, виражати почуття, думки, оцінки, тобто використовувати іноземну мову в професійних цілях.

Список літератури:

1. Бех І.Д. в Становлення професіонала сучасних соціальних умовах // Педагогіка толерантності. – 2001. – № 3-4 – С. 157-162.
2. Гапонова С.В. Сучасні методи викладання іноземних мов за рубежом // Іноземні мови. – 1998. – № 1. – С. 24-31.
3. Ніколаєва С.Ю., Шерстюк О.М. Сучасні підходи до викладання іноземних мов // Іноземні мови. – 2002. – № 1. – С. 39-46.
4. Скалкін В.Л. Комунікативні вправи англійською мовою: Посібник для учит. – М.: Освіта, 1983. – 128 с.
5. Сура Н.А. Навчання студентів університету професійно орієнтованого спілкування іноземною: Автореф. дис.... канд. пед. наук: 13.00.04 / Луганськ. нац. пед. ун-т. ім. Тараса Шевченка – Луганськ, 2005 – 23 с.
6. Сура Н.А. Навчання студентів університету професійно орієнтованого спілкування іноземною: Автореф. дис.... канд. пед. наук: 13.00.04 / Луганськ. нац. пед. ун-т. ім. Тараса Шевченка – Луганськ, 2005 – 23 с.

Лазаренко Т. В.

старший викладач кафедри

педагогіки та іноземної філології

Харківський національний економічний університет

імені Семена Кузнеця

м. Харків, Україна

**ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ
З НАВЧАННЯ СЛУХАННЯ І ГОВОРІННЯ НА ІНОЗЕМНІЙ МОВІ**

Основна мета вищої освіти полягає в тому, щоб сформувати творчу особистість спеціаліста, здатного до саморозвитку, самоосвіти, інноваційної діяльності. Досягти цієї мети неможливо лише шляхом передачі готових знань від викладача до студента. Необхідно перетворити студента із пасивного користувача знань в активного їх творця, який вміє сформулювати задачу, проаналізувати шляхи її вирішення і знайти оптимальне рішення. Тому самостійна робота студентів стає не просто важливою формою освітнього процесу, а його основою.

Самостійна діяльність у навчанні іноземної мови особливо важлива. Іноземній мові не можна навчити. Мови можна тільки вивчати і вдосконалювати свої знання. Без постійної роботи з вдосконалення знань мови не можна вважати, що ти нею володієш. Самостійна робота є найбільш ефективним засобом вивчення іноземної мови з допомогою викладача і практично єдиним можливим засобом вдосконалення володіння мовою в майбутньому. Вона допомагає оволодіти іноземною мовою як необхідною